



## ایران: سرکوب علیه معلمان سندیکالیست را متوقف کنید

وکیل محمد حبیبی، سخنگوی کانون صنفی معلمان ایران، روز ۲۱ مهر ۱۴۰۳ اعلام کرد که دادگاه تجدید نظر تهران حکم دادگاه انقلاب شهریار را تایید کرده است. بدین ترتیب در تاریخ ۱۴ آبان محمد حبیبی به واحد احکام شهریار احضار شد. در ۱۱ نوامبر، پس از حضور با وکیلش، دستگیر و به زندان اوین تهران منتقل شد.

این محکومیت شش ماه و یک روزه حبس، به جرم تبلیغ علیه رژیم، در واقع مرتبط است به اعتراضات او علیه مسمومیت دانش آموزان در مدارس، به ویژه در مدارس دخترانه. این مجازات بخشی از اقدامات رژیم برای وادار به سکوت کردن فعالان برای تحقق عدالت و شفافیت سیاسی است.

مسمومیت ها در اواخر نوامبر ۲۰۲۲ آغاز شد و در بهار ۲۰۲۳ به اوج خود رسید و مسبب موجی از نگرانی ها شد و هم چنین موجب رواج انواع نظریه ها از زن ستیزی سیستماتیک گرفته تا روان پریشی شد. حکومت به کار گرفتن مواد سمی علیه دانش آموزان دختر را نادیده گرفت و از تحقیقات مستقل در این باره خودداری کرد. در پی دستگیری ها ناروشن و اعترافات مبهم دستگیر شدگان، رژیم این اقدامات را به دشمنان ایران و به هیستری جمعی نسبت داد. به هر حال، این رویدادها پرسش هایی را در مورد ارتباط احتمالی افراط گرایان مذهبی با رژیم مطرح کرد به طوری که در انتظار مردم و فعالان، مسئول این اعمال دولت بود.

محمد حبیبی و همکارانش معتقدند که فعالان سندیکایی باید از خواسته های معلمان حمایت کنند و از حقوق دانش آموزان دفاع کنند. آن ها بر این باور بودند که اعتراضات معلمان منعکس کننده رنج عمومی است و می توانست به اعتراضات بیشتری بیانجامد. به همین دلیل بود که ده ها معلم به دلیل حمایت از جنبش زن، زندگی، آزادی زندانی و صدها تن هم از کار اخراج شدند. از این طریق رژیم با زندانی کردن فعالان اتحادیه های کارگری می خواهد جلوی رشد جنبش های جمعی را بگیرد.

محسن عمرانی، عضو هیأت مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر، از ۲۰ آبان ۱۴۰۳ برای گذراندن محکومیت شش ماهه خود زندانی می شود. او که حرفه اش معلمی بود از روی ضرورت تأمین معاش به دستفروشی در خیابان روی می آورد. او پس از قیام ژینا سرکوب های مختلفی را متحمل می شود، از جمله اخراج از کار، حبس و جریمه نقدی.

محسن عمرانی که یک مدافع حقوق کودکان و زنان است، از آموزش به زبان مادری به عنوان یک حق ابتدایی سخن می گوید. او قبل از زندانی شدن، از عضویت گسترده در انجمن های حرفه ای حمایت می کرد و معتقد بود که برای دستیابی به اهداف، اتحاد امر ضروری است.

تشکلات سندیکایی ما آزار و اذیت فعالان اتحادیه های کارگری در ایران را محکوم می کنند و از دولت ایران می خواهند که به آزادی های اساسی، از جمله حقوق اتحادیه های کارگری، احترام بگذارد.

در مواجهه با تخلفات این رژیم، همبستگی بین المللی بیش از هر زمان دیگری ضروری است .

آزادی فوری فعالان کارگری و زندانیان عقیدتی در ایران!

پاریس، ۱۰ ژانویه ۲۰۲۵

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (س. اف. د. ت.): CFTD

کنفدراسیون عمومی کار (س. ژ. ت.): CGT

کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف. اس. او): FSU

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر): Solidaires

اتحاد ملی سندیکاهای مستقل (او. ان. اس. آ): UNSA